

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku K. Z. i D. Z.
przy uczestnictwie A. K.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt II Ca 1414/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki na rzecz wnioskodawców kwotę 120 zł
(sto dwadzieścia zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 23 lutego 2015 r., stwierdzając nabycie przez wnioskodawców przez zasiedzenie służebności gruntowej przechodu i przejazdu.

Na postanowienie Sądu drugiej instancji uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na istnienie potrzeby wykładni pojęcia „poprzednik prawny”

w rozumieniu art. 176 § 1 w związku z art. 292 zdanie drugie k.c., oraz podniosła, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z ustaleń Sądu drugiej instancji – wiążących Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) – wynika w sposób jednoznaczny, że trwałe i widoczne urządzenie (utwardzenie drogi) jest dziełem zarówno wnioskodawców, jak i ich poprzednika prawnego (ojca wnioskodawcy).

W związku z tym zarówno uzasadnienie przyczyny kasacyjnej, jak i podstawy kasacyjnej (naruszenie art. 176 § 1 w związku z art. 292 zdanie drugie k.c.) jest chybione, oparto je bowiem na twierdzeniu o faktach sprzecznych z ustaleniami Sądu, które – podobnie jak ocena dowodów – nie podlegają kontroli ani korekturze kasacyjnej (art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).